

ΒΟΥΛΕΥΜΑ 396/2012

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Παναγιώτη Παυλίδη, Πρόεδρο Πλημμελειοδικών, Κωνσταντίνο Αλεξίου και Μαρία Τομπάζη, Πλημμελειοδίκες.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ στο γραφείο του Προέδρου στις 5 Ιανουαρίου 2012 παρουσία της Αντεισαγγελέως Πλημμελειοδικών Ευφημίας Τσιράκογλου και της Γραμματέως Κλεονίκης Περπερίδου, για να αποφασίσει σε ποινική υπόθεση για την οποία η Αντεισαγγελέας έχει υποβάλει τη με αριθμό (743)ΕΓ 16-11/82/28-11-2011 πρόταση της, που έχει ως εξής:

Κατόπιν υποβολής της από 23-7-2009 εγκλήσεως (υπ' αριθμ. Β.Μ. Γ2009Εγχ/.....) των: 1. Α.Τ. του Β. και 2. Μ.Λ. του Ι., κατοίκων αμφοτέρων ..... - Θεσ/νίκης, ασκήθηκε ποινική δίωξη σε βάρος της Α.Κ. του Ι., κατοίκου Θεσ/νίκης, για απάτη κατ' εξακολούθηση, με συνολικό όφελος και αντίστοιχη προκληθείσα ζημία άνω των 73.000 ευρώ, (άρθρα 98 και 386 παρ. 1, 3, περ. β' του ΠΚ) και παραγγέλθηκε η διενέργεια κύριας ανάκρισης, μετά την περάτωση της οποίας, με την απολογία της κατηγορουμένης και τη γνωστοποίηση του πέρατος της ανάκρισης στους διαδίκους, (κατά τα άρθρα 270 παρ. 1, εδ. α¹ και 308 παρ. 4 ΚΠΔ, όπως τα άρθρα αυτά ισχύουν σήμερα), εισάγω τη δικογραφία που σχηματίστηκε στο Συμβούλιό σας, σύμφωνα με το άρθρο 308 παρ. 1 ΚΠΔ, (όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 20 παρ. 1 του Ν. 3160/2003 και αντικαταστάθηκε από το άρθρο 15 παρ. 1 του Ν. 3904/2010) και εκθέτω τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 386, παρ. 1 ΠΚ, «Όποιος με σκοπό να αποκομίσει ο ίδιος ή άλλος παράνομο περιουσιακό όφελος βλάπτει ξένη περιουσία, πείθοντας κάποιον σε πράξη, παράλειψη, ή ανοχή με την εν γνώσει παράσταση ψευδών γεγονότων σαν αληθινών ή την αθέμιτη απόκρυψη ή παρασιώπηση αληθινών γεγονότων, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και αν η ζημιά που προξενήθηκε είναι ιδιαίτερα μεγάλη, με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών.». Για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της απάτης απαιτείται : α) σκοπός του δράστη να

περιποιήσει στον εαυτό του ή άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος, όχι δε και η πραγματοποίηση του οφέλους αυτού, β) εν γνώσει παράσταση ψευδών γεγονότων σαν αληθινών ή αθέμιτη απόκρυψη ή παρασιώπηση αληθινών γεγονότων (υπαλλακτικώς μικτό έγκλημα), γ) παραπλάνηση σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή συνεπεία της πιο πάνω εν γνώσει παραστάσεως ψευδών γεγονότων ως αληθινών ή της αθέμιτης αποκρύψεως ή παρασιωπήσεως αληθών ως παραγωγού αιτίας και δ) βλάβη ξένης περιουσίας, η οποία να τελεί σε αιτιώδη συνάφεια με τη συμπεριφορά στην οποία παραπείσθηκε ο απατηθείς και, επίσης, με τις παραπλανητικές ενέργειες ή παραλείψεις του δράστη και η οποία υπάρχει σε περίπτωση μειώσεως ή χειροτερεύσεως της περιουσίας του παθόντος, έστω και εάν αυτός έχει αξίωση ανόρθωσης της (ΑΠ 1577/2002 ΠοινΔνη 2003.225, ΑΠ 380/2001, ΠοινΔνη 2001.927, ΑΠ 1685/1995, ΠοινΧρ. ΜΣΤ 1277, ΑΠ 465/1995, Υπερασπ. 1996.494, ΑΠ 2133/1993, ΝοΒ 41.926, ΑΠ 1656/1993, ΠοινΧρ 1994.55). Κατά την έννοια του άρθρου 386 ΠΚ, ως «γεγονότα» νοούνται τα πραγματικά περιστατικά που αναφέρονται στο παρελθόν ή στο παρόν, ή τουλάχιστον συμβαίνουν τη στιγμή που διαπράττεται η απάτη και όχι εκείνα που πρόκειται να συμβούν, δηλαδή τα αναγόμενα στο μέλλον, όπως είναι οι απλές υποσχέσεις ή συμβατικές υποχρεώσεις, (ΑΠ 1751/2000, ΠοινΔνη 2001.439, ΑΠ 657/1998, ΠοινΧρ. 1999.142, Συμβ.ΑΠ 299/1998, ΠοινΧρ 1998.907). Στην έννοια του ψευδούς γεγονότος δεν υπάγονται επίσης τα αναφερόμενα σε ενδιάθετες υποκειμενικές καταστάσεις που δεν είναι ελέγξιμες και ποινικά κολάσιμες, όπως κίνητρα, επιθυμίες, προθέσεις, σκοποί. Είναι απαραίτητο το γεγονός να είναι στοιχείο του εξωτερικού κόσμου, που μπορεί να γίνει αντιληπτό και να ελεγχθεί, (ΣυμβΕφΑΘ 422/1996, Υπέρ 1997.324). Η πρόθεση του δράστη να μην εκπληρώσει τη συμβατική υποχρέωση που ανέλαβε, ακόμα και όταν υπάρχει ήδη από την αρχή, δεν συνιστά γεγονός υπό την έννοια του άρθρου 386 ΠΚ, αφού δεν ανάγεται στο παρελθόν ή στο παρόν, αλλά στο μέλλον, (ΑΠ 416/2001, ΠοινΔνη 2001.932, ΑΠ 1816/1999, ΠοινΔνη 2000.334, ΣυμβΑΠ 1099/1997, ΠοινΔικ 1998.36). Υποκειμενικά είναι αναγκαίος ο δόλος, που περιλαμβάνει την γνώση και την θέληση

πραγμάτωσης των στοιχείων της αντικειμενικής υπόστασης, καθώς και το σκοπό του δράστη να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος (βλ. ΑΠ 74/1989 ΠοινΧρον ΛΘ.713 και ΑΠ 1827/88 ΠοινΧρονΛΘ'. 613).

Κατά την παρ. 3 του άρθρου 386 ΠΚ, όπως αυτή ισχύει σήμερα μετά την αντικατάσταση της, αρχικά με το άρθρο 1, παρ. 11 του Ν. 2408/1996 (ΦΕΚ 104/4-6-1996) και στη συνέχεια με το άρθρο 14, παρ. 4 του Ν. 2721/1999 (ΦΕΚ 112/3-6-1999), η απάτη προσλαμβάνει κακουργηματικό χαρακτήρα και επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, σε δύο περιπτώσεις: «α) αν ο υπαίτιος διαπράττει απάτες κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια και το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνουν το ποσό των δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ ή β) αν το περιουσιακό όφελος ή η προξενθείσα ζημία υπερβαίνει συνολικά το ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ».

Χρόνος τελέσεως της απάτης είναι ο χρόνος της παραστάσεως ψευδών γεγονότων ή της αθέμιτης απόκρυψης ή παρασιώπησης αληθινών γεγονότων, (ΣυμβΑΠ 405/2004 ΠοινΔνη 2004.749, ΑΠ 1224/88 ΠοινΧρ 1989.205), ενώ είναι αδιάφορος ο χρόνος κατά τον οποίο επήλθε η περιουσιακή βλάβη στον παθόντα (ΑΠ 1186/90 ΝοΒ 38.1210, ΣυμβΑΠ 1281/1985 ΠοινΧρ 1986.272). Σύμφωνα με το άρθρο 98 ΠΚ, αν περισσότερες πράξεις του ίδιου προσώπου συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, το δικαστήριο μπορεί να εφαρμόσει τη διάταξη του άρθρου 94 παρ. 1 ΠΚ περί συρροής, να επιβάλει μία και μόνο ποινή, για την επιμέτρηση της οποίας λαμβάνει υπόψη το όλο περιεχόμενο των περισσοτέρων πράξεων. Στη διάταξη αυτή με το άρθρο 14 παρ. 1 του Ν. 2721/1999 προστέθηκε δεύτερη παράγραφος, κατά την οποία η αξία του αντικειμένου της πράξης και η περιουσιακή βλάβη ή το περιουσιακό όφελος που προκύπτουν από την κατ¹ εξακολούθηση τέλεση του εγκλήματος, λαμβάνονται συνολικά υπόψη, αν ο δράστης απέβλεπε με τις μερικότερες πράξεις στο αποτέλεσμα αυτό. Το κατ' εξακολούθηση έγκλημα αποτελεί ιδιαίτερη μορφή πραγματικής συρροής εγκλημάτων για το οποίο το δικαστήριο αντί να εφαρμόσει το άρθρο 94 ΠΚ μπορεί να επιβάλει ενιαία ποινή. Οι προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν για να χαρακτηριστεί μια αληθινή

πραγματική συρροή ως κατ' εξακολούθηση έγκλημα είναι: α) οι επιμέρους πράξεις να προσβάλλουν έννομα αγαθά σε περισσότερες από μία μονάδες τους. Αν η προσβολή αφορά προσωποπαγή έννομα αγαθά, ο φορέας τους πρέπει να είναι πάντα ο ίδιος, ενώ αν αφορά περιουσιακά έννομα αγαθά οι φορείς μπορεί να είναι διαφορετικά πρόσωπα αλλά οι επιμέρους πράξεις να παρουσιάζουν φυσική ομοιότητα, β) οι επιμέρους πράξεις να είναι ομοειδείς, δηλαδή να πραγματώνουν την ίδια αντικειμενική υπόσταση, γ) οι επιμέρους πράξεις να απέχουν χρονικά μεταξύ τους τόσο, ώστε και η ιστορική τους συνέχεια να μη χάνεται και περισσότερες (όσες και οι πράξεις) μονάδες του εννόμου αγαθού να προσβάλλονται, δ) να υπάρχει ενιαίος δόλος του δράστη για εξακολούθηση της αυτής συμπεριφοράς, ε) να συνεκδικαστούν οι περισσότερες αυτές πράξεις (ΑΠ 1821/1984 ΠοινΧρ ΛΕ'.564, ΑΠ 1391/1993 ΠοινΧρ ΜΓ.1153, Λ, Μαργαρίτη, «Το κατ' εξακολούθηση έγκλημα» έκδ. 1997, σελ. 17 επ.). Περαιτέρω, στο κατ' εξακολούθηση έγκλημα για τον χαρακτηρισμό της πράξεως ως κακουργήματος ή πλημμελήματος λαμβάνονται υπόψη όλες οι μερικότερες πράξεις και ο χαρακτηρισμός γίνεται με βάση τη βαρύτερη απ' αυτές, (ΣυμβΑΠ 1375/83 ΠοινΧρ 1984, ΑΠ 172/82 ΠοινΧρ 1983.725, ΕΛΛΔ 24.717).

Στην από 23-7-2009 έγκληση τους οι εγκαλούντες, Α.Τ. και Μ.Λ., οι οποίοι τυγχάνουν σύζυγοι, ισχυρίζονται ότι, η κατηγορουμένη, Α.Κ., με την κατ' εξακολούθηση προς αυτούς παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθινών, τόσο κατά το χρόνο της γνωριμίας τους, όσο και στη συνέχεια, τους έπεισε ότι τυγχάνει έμπειρη χρηματίστρια και ότι μπορεί να διαχειριστεί με ασφάλεια και προς όφελος τους τα χρήματα τους, ενώ αποκλειστικός σκοπός της ήταν να ποριστεί παράνομο περιουσιακό όφελος σε βάρος της περιουσίας τους, γεγονός το οποίο επέτυχε, αποκομίζοντας τέτοιο όφελος συνολικού ύψους 112.664,55 ευρώ. Ειδικότερα, οι εγκαλούντες ισχυρίζονται ότι, με την κατηγορουμένη γνωρίστηκαν στη Θεσσαλονίκη το φθινόπωρο του 2006, μέσω του κοινού φίλου τους Ι.Π., ο οποίος και τους συνέστησε να εμπιστευτούν τα χρήματα τους σ' αυτήν. Ότι, η κατηγορουμένη παρέστησε εν γνώσει της ψευδώς προς αυτούς ότι τυγχάνει

εξαιρετικά επιτυχημένη και έμπειρη χρηματίστρια που συνεργάζεται με την ανώνυμη εταιρία επενδυτικής διαμεσολάβησης με την επωνυμία «Σ. ΑΕΕΔ» και την «Ι.» - Δ. Χρηματιστηριακή ΑΕΠΕΥ, με γνωριμίες που της εξασφάλιζαν «εσωτερικές» - εμπιστευτικές πληροφορίες αναφορικά με το μέλλον μετοχών και κινητών αξιών και άρα εγγυημένα κέρδη για τους πελάτες της, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονταν διάφορα πρόσωπα που είχαν αποκομίσει χάριν των υπηρεσιών της κέρδη πολλών εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ. Ότι, συνεπεία των ως άνω παραστάσεων της κατηγορουμένης και την προσωπική εγγύηση του κοινού τους φίλου Ι.Π., κάμφθηκαν οι όποιες αμφιβολίες τους και πείστηκαν για το προσοδοφόρο της επένδυσής τους και έτσι προχώρησαν την 30-1-2007 - παρουσία και της κατηγορουμένης - στην υπογραφή έντυπου Χρηματιστηριακού λογαριασμού, προκειμένου να ανοιχτεί λογαριασμός, μέσω του οποίου θα κινούνταν οι χρηματιστηριακές συναλλαγές τους, εκδόθηκαν δε δύο κωδικοί, ένας για έκαστο εγκαλούντα, μέσω της τράπεζας «ALPHA BANK», στην διαδικασία εκδόσεως των οποίων παρέστη επίσης η κατηγορουμένη, παριστώντας ότι τυγχάνει στέλεχος - συνεργάτης της «Σ. ΑΕΕΔ», μέσω της οποίας θα διαβιβάζονταν στην Αθήνα οι εντολές για τις αγοραπωλησίες των μετοχών που θα διενεργούνταν στο όνομα των εγκαλούντων. Ότι, συνεπεία των ως άνω ψευδών παραστάσεων ο πρώτος εγκαλών προέβη σε τοποθέτηση χρημάτων μέσω της «ALPHA BANK» στον χρηματιστηριακό λογαριασμό του (υπ' αριθμ. 19890 κωδικό), ποσού 16.000 ευρώ την 31-1-2007 και 3.000 ευρώ την 2-2-2007, ενώ τις επόμενες ημέρες, κατόπιν προτροπών της κατηγορουμένης, κατέβαλε προς αυτήν σε μετρητά το ποσό των 3.000 ευρώ, προκειμένου να τα παίξει η ίδια για λογαριασμό του στο χρηματιστήριο, αλλά με άλλο τρόπο - κατά τους ισχυρισμούς της -τρόπο, χωρίς να δώσει στον εγκαλούντα περαιτέρω εξηγήσεις, ποσό το οποίο, όπως στη συνέχεια αποδείχτηκε, ουδέποτε η κατηγορουμένη κατέθεσε στον κωδικό του πρώτου εγκαλούντα. Ότι, το Μάρτιο 2007 άρχισαν να παραλαμβάνουν αναλυτικές καταστάσεις περί της χρηματιστηριακής θέσης του πρώτου εγκαλούντα και έτσι ήρθαν και οι τελευταίες επιφυλάξεις τους για την φερεγγυότητα της

κατηγορουμένης, ενώ ταυτόχρονα η κατηγορουμένη τους έπεισε ότι δεν ήταν απαραίτητη η παρουσία τους στην εταιρία δεδομένου ότι η ίδια είχε τον αποκλειστικό έλεγχο. Ότι, στη συνέχεια η κατηγορουμένη, έχοντας αποκτήσει την πλήρη εμπιστοσύνη τους, έπεισε τον πρώτο εγκαλούντα να προβεί σε σύναψη σύμβασης καταναλωτικού δανείου με το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, προκειμένου να αυξήσει το χαρτοφυλάκιο του, γεγονός το οποίο αυτός έπραξε, συνάπτοντας την 29-6-2007 καταναλωτικό δάνειο 15.000 ευρώ. Ότι, στη συνέχεια, τα χρήματα αυτά τα παρέδωσε στην κατηγορουμένη, καταθέτοντας την 3-7-2007 στο υποκατάστημα της τράπεζας «EFG EUROBANK ERGASIAS», στο όνομα της - ως συνεργάτιδα της «Σ. Α.Ε.» - το ποσό των 10.000 ευρώ, ενώ τα υπόλοιπα 5.000 ευρώ τα κατέβαλε προς αυτήν σε μετρητά. Ότι, στη συνέχεια η κατηγορουμένη, ακολουθώντας την ίδια τακτική έπεισε τον πρώτο εγκαλούντα να λάβει την 18-7-2007 και έτερο καταναλωτικό δάνειο από την τράπεζα «EFG EUROBANK ERGASIAS», ποσού 20.000 ευρώ, εκ του οποίου της κατέβαλε ο εγκαλών το ποσό των 10.000 ευρώ προκειμένου να το επενδύσει σε κινητές αξίες για λογαριασμό του και μέσω του χρηματιστηριακού κωδικού του, ενώ το υπόλοιπο ποσό των 10.000 ευρώ, παρά τις αντιρρήσεις της κατηγορουμένης, κράτησαν οι εγκαλούντες για την κάλυψη των προσωπικών αναγκών τους. Ότι, στη συνέχεια, περί το Σεπτέμβριο 2007, άρχισε η κατηγορουμένη να παροτρύνει τους εγκαλούντες να επενδύσουν κι άλλα χρήματα στο χρηματιστήριο και επειδή οι τελευταίοι αρνούσαν και διαμαρτύρονταν για την καθυστέρηση των κερδών στα ήδη επενδυμένα κεφάλαιά τους και επειδή, παρά τις υποσχέσεις της κατηγορουμένης περί εξόφλησης των δανείων εντός δύο - τριών μηνών, τα δάνεια παρέμεναν ανεξόφλητα, προκειμένου να τους ηρεμήσει ανέλαβε η ίδια η κατηγορουμένη την αποπληρωμή των ληφθέντων από τον πρώτο εγκαλούντα δανείων. Ότι, στη συνέχεια, περί τα τέλη Οκτωβρίου 2007, η κατηγορουμένη ισχυρίζονταν ότι εάν δεν φτάσουν να επενδύσουν το ποσό των 100.000 ευρώ στο χρηματιστήριο δεν θα πάρουν φράγκο και με τον τρόπο αυτό έπεισε τον πρώτο εγκαλούντα να καταρτίσει την 12-11-2007 και έτερη σύμβαση καταναλωτικού δανείου με την τράπεζα «EFG EUROBANK

ERGASIAS», ποσού 20.000 ευρώ, χρήματα τα οποία κατέβαλε στην κατηγορουμένη σε δύο δόσεις των 10.000 ευρώ, την 15-11-2007 και 9-11-2007, Ότι, μετά την κατάρτιση και του τρίτου δανείου, οπότε οι εγκαλούντες έβλεπαν ότι δεν έχουν τα αναμενόμενα αποτελέσματα, αλλά και ότι τα ποσά που είχαν δοθεί στην κατηγορουμένη - όπως προέκυπτε από τα ενημερωτικά σημειώματα που ελάμβαναν από τη χρηματιστηριακή - δεν είχαν επενδυθεί σε εντολές αγοράς μετοχών στο όνομα του πρώτου εγκαλούντα, η κατηγορουμένη άρχισε να μειώνει τις επαφές της μαζί τους. Ότι, στη συνέχεια, περί το Μάρτιο 2008, η κατηγορουμένη, για να καθυσιάσει του εγκαλούντες, τους πρότεινε να πάρουν νέα δάνεια με ευνοϊκότερους όρους, προκειμένου με αυτά να εξοφλήσουν τα δύο πρώτα δάνεια που είχαν λάβει, γεγονός που έπραξαν οι εγκαλούντες και έτσι, την 14-3-2008 ο πρώτος εγκαλών συνήψε καταναλωτικό δάνειο ύψους 20.000 ευρώ με την τράπεζα «MILLENNIUM BANK» το ποσό του οποίου παρέδωσε στην κατηγορουμένη για να εξοφλήσει μέρος των δανείων τους, ενώ κατά τον ίδιο χρόνο και για τον ίδιο σκοπό και η δεύτερη εγκαλούσα, Μ.Λ. παρέδωσε στην κατηγορουμένη το ποσό των 20.000 ευρώ που εξασφάλισε από άτοκο δάνειο που συνήψε με συγγενικό της πρόσωπο. Ότι, προκειμένου να πειστούν οι εγκαλούντες ότι η κατηγορουμένη θα διέθετε τα χρήματα αυτά για την μερική εξόφληση των δανείων τους, έλαβαν στην κατοχή τους από την κατηγορουμένη δύο μεταχρονολογημένες επιταγές της τράπεζας «EFG EUROBANK ERGASIAS», τις οποίες εξέδωσε η τελευταία εις διαταγήν τους και συγκεκριμένα, την υπ' αριθμ. .... επιταγή εις διαταγήν του πρώτου εγκαλούντα και την υπ' αριθμ. .... επιταγή εις διαταγήν της δεύτερης εγκαλούσας, με ημερομηνία εκδόσεως αμφοτέρων την 14-7-2009, πληρωτέες σε χρέωση του υπ' αριθμ. .... τραπεζικού λογαριασμού της κατηγορουμένης στην ως άνω τράπεζα. Ότι, παρά τη διαβεβαίωση της κατηγορουμένης, έως τον Ιούλιο 2008, τα δάνεια τους δεν είχαν εξοφληθεί μερικώς, πλην όμως, η τελευταία εξακολουθούσε να τους υπόσχεται ότι θα προβεί σε εξόφληση τους και προκειμένου να τους διασφαλίσει προέβη σε αλλαγή της ημερομηνίας εκδόσεως των ως άνω δύο επιταγών από 14-07-2008 σε 14-3-2009. Ότι, από το καλοκαίρι του 2008 η

κατηγορουμένη μετέβαλλε παντελώς τη συμπεριφορά της, μείωσε τις επαφές της με τους εγκαλούντες στο ελάχιστο, ενώ το φιλικό κλίμα μεταξύ τους άρχισε να χάνεται. Ότι, από το Σεπτέμβριο 2008 οι επαφές των εγκαλούντων με την κατηγορουμένη ήταν εντελώς τυπικές, περιοριζόμενες μόνο στην περιοδική είσπραξη από την κατηγορουμένη διαφόρων ποσών που έμπαιναν στο βιβλιάριο της τράπεζας «ALPHA BANK» των εγκαλούντων, τα οποία προέρχονταν από τη ρευστοποίηση των αρχικών μετοχών στις οποίες είχε επενδυθεί το ποσό των 19.000 ευρώ που είχε δοθεί στην κατηγορουμένη, για τα οποία ποσά η κατηγορουμένη ισχυρίζονταν ψευδώς προς τους εγκαλούντες ότι δεν είναι δικά τους αλλά της εταιρίας «Σ. ΑΕΕΔ» και γι' αυτό έπρεπε να επιστραφούν σ' αυτήν και με τον τρόπο αυτό τους απέσπασε σταδιακά από την 26-9-2007 έως την 24-12-2008 το συνολικό ποσό των 29.650 ευρώ. Ότι, από τα τέλη του 2008 η κατηγορουμένη εξαφανίστηκε, δεν απαντούσε ούτε στις τηλεφωνικές κλήσεις τους, οι ίδιοι δεν είχαν εισπράξει κανένα ποσό, ούτε τα δάνεια που έλαβαν είχαν εξοφληθεί, ενώ σταμάτησε να έρχεται στον πρώτο εγκαλούντα και η περιοδική ενημέρωση που ελάμβανε αναφορικά με τη χρηματιστηριακή θέση του. Ότι, περί τα τέλη Ιανουαρίου 2009 η κατηγορουμένη ζήτησε από τον πρώτο εγκαλούντα να υπογράψει διάφορα έγγραφα από τη χρηματιστηριακή, γεγονός που ο ίδιος αρνήθηκε να πράξει, απαιτώντας από την κατηγορουμένη αναλυτική ενημέρωση για την πορεία των χαρτοφυλακίων και χρημάτων που δικαιούνταν και, παρακάμπτοντας τις οδηγίες της κατηγορουμένης να μην επισκεφθεί την χρηματιστηριακή «Σ. ΑΕΕΔ», αμφότεροι οι εγκαλούντες αποφάσισαν να μεταβούν στα γραφεία της τελευταίας αυτοπροσώπως. Ότι, συνομιλώντας με την υπεύθυνη της εν λόγω εταιρίας, Κ.Κ., διαπίστωσαν ότι είχαν πέσει θύματα απάτης εκ μέρους της κατηγορουμένης, καθόσον κανένα άλλο ποσό πέραν των 19.000 ευρώ που είχε τοποθετηθεί στις αρχές του 2007 στον κωδικό του εγκαλούντα δεν επενδύθηκε στο όνομα του τελευταίου ή της δεύτερης εγκαλούσας, ότι, τον Ιανουάριο 2008 ρευστοποιήθηκε το σύνολο του χαρτοφυλακίου του εγκαλούντα και από το μήνα αυτό η καρτέλα του ήταν μηδενική, ότι, η κατηγορούμενη ουδέποτε υπήρξε υπάλληλος ή συνεργάτης της «Σ.

ΑΕΕΔ» ή οποιασδήποτε άλλης εταιρίας λήψης - διαβίβασης εντολών ή παροχής επενδυτικών υπηρεσιών, αλλά απλός παίκτης - πελάτης της «Σ. ΑΕΕΔ» όπως και οι ίδιοι οι εγκαλούντες, ότι, ουδέποτε η κατηγορουμένη ασχολήθηκε επαγγελματικά με το χρηματιστήριο και ότι, τα ποσά που είχαν κατατεθεί από τον εγκαλούντα καθ' υπόδειξη της κατηγορουμένης στην «EFG EUROBANK» με αναγραφόμενο πελάτη την «Ι.- Δ. Χρηματιστηριακή ΑΕΠΕΥ», δεν είχαν κατατεθεί σε κωδικό των εγκαλούντων, αλλά σε κωδικό της κατηγορουμένης. Τέλος, οι εγκαλούντες ισχυρίζονται ότι, με την κατ' εξακολούθηση παράσταση των προαναφερθέντων ψευδών γεγονότων ως αληθινών η κατηγορουμένη κατάφερε να αποσπάσει από τον πρώτο εγκαλούντα το συνολικό ποσό των 100.650 ευρώ και από τη δεύτερη εγκαλούσα το ποσό των 20.000 ευρώ και συνολικά και από τους δύο το ποσό των 120.650 ευρώ, ζημιώνοντας την περιουσία τους με το συνολικό ποσό των 112.664,55 ευρώ, το οποίο είναι το ποσό που προκύπτει από το προαναφερθέν ποσό των 120.650 ευρώ, αφαιρουμένου από αυτό των ποσών που κατέβαλε η κατηγορουμένη για την εξόφληση των δανείων των εγκαλούντων, (βλ. κρινόμενη έγκληση).

Η κατηγορουμένη Α.Κ., αρνείται την τέλεση των αποδιδόμενων σ' αυτήν αξιοποιώνων πράξεων ισχυρίζεται ότι, με τους εγκαλούντες γνωρίστηκε περί το έτος 2004. μέσω του κοινού τους φίλου, Ι.Π. (ή Μ.). Ότι, τα τέλη του έτους 2006, χωρίς στο ενδιάμεσο να έχει οποιαδήποτε άλλη επικοινωνία μαζί τους, της τηλεφώνησε η δεύτερη εγκαλούσα, Μ.Λ., ζητώντας της να φέρει την ίδια και τον σύζυγο της - πρώτο εγκαλούντα σε επαφή με την εταιρία επενδυτικής διαμεσολάβησης «Σ. Α.Ε.Ε.Δ», της οποίας πελάτισσα ήταν η ίδια η κατηγορουμένη, καθόσον οι εγκαλούντες είχαν παράπονα από την Εθνική Χρηματιστηριακή της οποίας ήταν πελάτες έως τότε. Ότι, η ίδια ανταποκρίθηκε στο αίτημα των εγκαλούντων και αφού τους έφερε σε επαφή με τους υπευθύνους της «Σ. ΑΕΕΔ» ανοίχτηκαν λογαριασμοί στο όνομα τους για την πραγματοποίηση των χρηματιστηριακών συναλλαγών τους, στον λογαριασμό δε του πρώτου εγκαλούντα κατατέθηκε από αυτόν το ποσό των 19.000 ευρώ, το οποίο επενδύθηκε στη συνέχεια σύμφωνα

με τις εντολές του, μέσω της «Σ. ΑΕΕΔ», αποφέροντας προς αυτόν κέρδος 10.650 ευρώ, αρνείται δε ότι η ίδια ισχυρίστηκε προς τους εγκαλούντες ότι τυγχάνει συνεργάτης ή στέλεχος της ανωτέρω εταιρίας, ή ότι υποσχέθηκε προς αυτούς την εξασφάλιση μεγάλων κερδών. Περαιτέρω, η κατηγορουμένη ομολογεί ότι πράγματι έλαβε από τους εγκαλούντες σταδιακά το συνολικό ποσό των 40.000 ευρώ και συγκεκριμένα ότι έλαβε ποσά ύψους 10.000 ευρώ την 3-7-2007, 18-7-2007, 15-11-2007 και 19-11-2007, με τη συμφωνία όμως τα ποσά αυτά να ληφθούν από την ίδια ως δάνεια, προκειμένου να επενδυθούν στο χρηματιστήριο κατά τον τρόπο που η ίδια θεωρούσε επωφελέστερο, στο δικό της όνομα και όχι στο όνομα των εγκαλούντων και να τους επιστρέψει σε κάθε περίπτωση το ληφθέν κεφάλαιο και το ήμισυ των όποιων κερδών θα είχε από την επένδυση του κεφαλαίου αυτού, κρατώντας η ίδια για τον εαυτό της το υπόλοιπο ήμισυ των κερδών, για το λόγο αυτό άλλωστε αποδέχτηκε αμέσως να αποπληρώνει τα ληφθέντα από τον πρώτο εγκαλούντα δάνεια, αλλά και να τους παραδώσει δύο επιταγές εκδόσεως της, ποσού 19.870 ευρώ έκαστης εξ αυτών. Τέλος ισχυρίζεται ότι, οι χρηματιστηριακές επενδύσεις του ως άνω ποσού δεν επέφεραν τα αναμενόμενα κέρδη, με αποτέλεσμα τα χρήματα αυτά να χαθούν, γεγονός όμως που γεννά αποκλειστικά και μόνον αστικές αξιώσεις σε βάρος της εκ μέρους των εγκαλούντων και δεν στοιχειοθετεί οποιαδήποτε ποινική της ευθύνη, (βλ. απολογία της κατηγορουμένης ενώπιον της ανακρίτριας, μετά του συνημμένου σ' αυτήν απολογητικού υπομνήματος και την από 25-11-2009 έκθεση ανωμοτί κατάθεσης της). Από το αποδεικτικό υλικό της δικογραφίας και ειδικότερα από τις μαρτυρικές καταθέσεις, τις ανωμοτί καταθέσεις των πολιτικώς εναγόντων και όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα, σε συνδυασμό με την απολογία της κατηγορουμένης (προκαταρκτική και ανακριτική), αξιολογούμενο κατά την αρχή της ηθικής απόδειξης, προέκυψαν τα εξής πραγματικά περιστατικά: Οι εγκαλούντες γνωρίστηκαν με την κατηγορουμένη περί τα τέλη του έτους 2006, μέσω του κοινού τους φίλου Ι.Π.. Η κατηγορουμένη, όπως και η ίδια ομολογεί, ασχολούνταν με το χρηματιστήριο ως επενδύτρια τουλάχιστον από το έτος 1997, γεγονός το οποίο πληροφορήθηκαν οι εγκαλούντες τόσο από την

ίδια κατά τις μεταξύ τους συζητήσεις, όσο και από τον προαναφερθέντα κοινό φίλο τους. Κατά το χρόνο της γνωριμίας τους η κατηγορουμένη διενεργούσε χρηματιστηριακές συναλλαγές μέσω της εταιρίας επενδυτικής διαμεσολάβησης «Σ. Α.Ε.Λ.Δ.Ε», που είχε έδρα τη Θεσσαλονίκη, επί της οδού Αγ. Σοφίας αρ. 17, υπεύθυνη της οποίας τύγχανε η Κ.Κ., της οποίας η κατηγορουμένη ήταν πελάτισσα από το έτος 2003. Οι εγκαλούντες, είτε επειδή οι ίδιοι το επιθυμούσαν, είτε κατόπιν παρότρυνσης της κατηγορουμένης, αποφάσισαν να ασχοληθούν με αυτόν τον κλάδο επενδύσεων (χρηματιστηριακό), διαμέσου της ως άνω εταιρίας επενδυτικής διαμεσολάβησης και για το λόγο αυτό ζήτησαν από την κατηγορουμένη να τους φέρει σε επαφή με τους υπευθύνους της εταιρίας αυτής. Πράγματι, αμφότεροι οι εγκαλούντες μετέβησαν στην ως άνω εταιρία και υπέγραψαν την 29-1-2007 τα απαιτούμενα έγγραφα, λαμβάνοντας έκαστος εξ αυτών από έναν κωδικό επενδυτή και εξουσιοδοτώντας την εταιρία «Σ. Α.Ε.Λ.Δ.Ε.» να τους αντιπροσωπεύει ενώπιον της ανωνύμου χρηματιστηριακής εταιρίας με την επωνυμία «Δ. ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ Α.Ε.Π.Ε.Υ.», με το διακριτικό τίτλο «Ι. Α.Ε.Π.Ε.Υ.», που έδρευε στην Αθήνα, αναφορικά με τη διαβίβαση των εντολών τους για αγορές και πωλήσεις μετοχών και λοιπών αξιών τις οποίες θα διενεργούσαν και οι οποίες αποτελούσαν αντικείμενο διαπραγμάτευσης στο Χρηματιστήριο Αξιών, στα όρια τιμών που οι ίδιοι θα όριζαν, (βλ. τις από 29-1-2007 εξουσιοδοτήσεις των εγκαλούντων στην «Σ. ΑΕΛΔΕ» και έγγραφα στοιχείων επενδυτή, καθώς και αντίστοιχα έγγραφα της κατηγορουμένης). Εν συνεχεία, ο πρώτος εγκαλών κατέθεσε μέσω της τράπεζας «ALPHA BANK», το συνολικό ποσό των 19.000 ευρώ, (16.000 ευρώ την 31-1-2007 και 3.000 ευρώ την 1-2-2007) προκειμένου να επενδυθεί σε διάφορες μετοχές, με τη διαμεσολάβηση της «Σ. ΑΕΑΔΕ». Άπασες δε οι εντολές για τη διενέργεια των συναλλαγών που επακολούθησαν και διαφαίνονται στη χρηματιστηριακή καρτέλα του πρώτου εγκαλούντα, διενεργήθηκαν από τον ίδιο αυτοπροσώπως, ο οποίος, (όπως και ο ίδιος ομολογεί στην κρινόμενη έγκληση του,) μετέβαινε τακτικά στα γραφεία της ως άνω εταιρίας και υπέγραφε τις αντίστοιχες εντολές

αγοράς. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνει με την κατάθεση της και η υπεύθυνη της ως άνω εταιρίας διαβίβασης εντολών, «Σ. ΑΕΛΔΕ», Κ.Κ., (βλ. την από 28-1-2011 κατάθεση της εν λόγω μάρτυρος και αντίγραφα εντολών του πρώτου εγκαλούντα, τη γνησιότητα των οποίων δεν αμφισβητεί ο τελευταίος). Περαιτέρω, από κανένα στοιχείο δεν προέκυψε ότι η κατηγορουμένη παρέστησε εν γνώσει της ψευδώς προς τους εγκαλούντες ότι, η ίδια τυγχάνει συνεργάτης της παραπάνω εταιρίας διαβίβασης εντολών, ή οποιασδήποτε άλλης εταιρίας, γεγονός άλλωστε που ευχερώς μπορούσαν να διαπιστώσουν οι εγκαλούντες, τόσο λόγω της προσωπικής επαφής τους με τους υπευθύνους της προαναφερθείσας εταιρίας, όσο και από πληροφορίες του κοινού φίλου τους, Ι.Π., για τον οποίο ισχυρίζονται στην έγκληση τους ότι τους συνέστησε την κατηγορουμένη ως έμπειρη στα χρηματιστηριακά πράγματα, χωρίς να διευκρινίζουν τι επακριβώς ισχυρίστηκε ο ανωτέρω στους εγκαλούντες αναφορικά με την ιδιότητα της κατηγορουμένης. Περαιτέρω προέκυψε ότι, οι εγκαλούντες έδωσαν σταδιακά προς την κατηγορουμένη το συνολικό ποσό των 40.000 ευρώ, γεγονός περί του οποίου συνομολογούν αμφότερα τα διάδικα μέρη. Το ποσό αυτό προήλθε από τραπεζικά δάνεια που έλαβε ο πρώτος εγκαλών και ειδικότερα, από δάνειο 15.000 ευρώ που έλαβε την 29-6-2007 από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο εκ του οποίου έδωσε την 3-7-2007 ποσό 10.000 ευρώ προς την κατηγορουμένη, από δάνειο 20.000 ευρώ που έλαβε την 18-7-2007 από την «EFG EUROBANK ERGASIAS», εκ του οποίου έδωσε ποσό 10.000 ευρώ στην κατηγορουμένη και από δάνειο 20.000 ευρώ που έλαβε την 12-11-2007 από την ίδια τράπεζα «EFG EUROBANK ERGASIAS», εκ του οποίου έδωσε διαδοχικά την 15-11-2007 και 19-11-2007 το συνολικό ποσό των 20.000 ευρώ (10.000 ευρώ έκαστη φορά) προς την κατηγορουμένη, Όπως επίσης προκύπτει από τα υπάρχοντα στη δικογραφία έγγραφα, αλλά συνομολογούν και τα διάδικα μέρη, τα ως άνω ποσά που παραδόθηκαν στην κατηγορουμένη, κατατέθηκαν αυθημερόν σε λογαριασμό της χρηματιστηριακής εταιρίας με την επωνυμία «Δ. ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ Α.Ε.Π.Ε.Υ.» της τράπεζας «EFG EUROBANK» με την αιτιολογία «..... Κ.Α.», (εκτός από την

τελευταία καταβολή που έλαβε χώρα την 19-11-2007 για τις οποίες - κατά τους ισχυρισμούς της κατηγορουμένης - στην αιτιολογία κατάθεσης αναφέρεται ο κωδικός της μητέρας της, Ε.Κ.). Αναφορικά με την αιτία καταβολής των ως άνω επιμέρους ποσών, από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν προκύπτει ότι τα ποσά αυτά συμφωνήθηκε να κατατεθούν από την κατηγορουμένη στον τραπεζικό λογαριασμό της προαναφερθείσας χρηματιστηριακής εταιρίας για λογαριασμό του κωδικού των εγκαλούντων και ότι, συνεπεία απατηλών παραστάσεων της κατηγορουμένης κατατέθηκαν σε κωδικούς της τελευταίας, καθόσον, όπως και οι εγκαλούντες συνομολογούν, ο πρώτος εξ αυτών ήταν παρών κατά στις επίμαχες καταθέσεις και έλαβε αντίγραφα των αντίστοιχων καταθετηρίων (τουλάχιστον των δύο πρώτων καταθέσεων), δυνάμενος ευχερώς να διαπιστώσει την αιτιολογία κατάθεσης εκάστου ποσού και ποιόν χρηματιστηριακό κωδικό αυτό αφορούσε. Αντιθέτως, από το γεγονός της - συνομολογούμενης και από τους εγκαλούντες - συμφωνίας περί πληρωμής από την κατηγορουμένη των ληφθέντων από τον πρώτο εγκαλούντα δανείων, όσο και από το γεγονός της εκδόσεως και παραδόσεως από την κατηγορουμένη στους εγκαλούντες δύο (2) μεταχρονολογημένων επιταγών και συγκεκριμένα των υπ' αριθμ. .... και ..... επιταγών της τράπεζας «EFG EUROBANK ERGASIAS», ποσού 19.870 ευρώ έκαστη εξ αυτών, με ημερομηνία έκδοσης την 14-7-2009 και συνολικού ποσού 39.740 ευρώ, ενισχύονται οι ισχυρισμοί της κατηγορουμένης περί του ότι, το ως άνω συνολικό ποσό 40.000 ευρώ είχε δοθεί από τους εγκαλούντες σταδιακά ως δάνειο προς αυτήν, με την ειδικότερη συμφωνία να επενδυθεί στο χρηματιστήριο στο όνομα της, κατά τη δική της απόλυτη κρίση, να αποδοθεί ατόκως στους εγκαλούντες και να διανεμηθούν εξίσου μεταξύ τους τα κέρδη που θα προέλθουν από την επένδυση του ποσού αυτού. Ο ισχυρισμός των εγκαλούντων ότι, οι προαναφερθείσες δύο επιταγές εκδόθηκαν εις διαταγήν τους και παραδόθηκαν από την κατηγορουμένη προς αυτούς προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι η κατηγορουμένη θα διέθετε το ποσό των 40.000 ευρώ που της παρέδωσαν την 14-3-2008 στην εξόφληση των έως τότε ληφθέντων από τον πρώτο εγκαλούντα δανείων, σε μία περίοδο μάλιστα που - καθ' ομολογία τους - είχαν διαπιστώσει ήδη την

αναξιοπιστία της κατηγορουμένης και την ανακολουθία των λεγομένων της και είχαν αραιώσει τις επαφές τους μαζί της δεν αντέχει στην κοινή λογική, καθόσον δεν υφίστατο κάποιος σοβαρός λόγος για να αναθέσουν την ενέργεια αυτή στην κατηγορουμένη, αλλά μπορούσαν με ευχέρεια και ασφάλεια να προβούν σε εξόφληση των επίμαχων δανείων οι ίδιοι αυτοπροσώπως. Ακόμα, από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν προκύπτει ότι, ο πρώτος εγκαλών κατέβαλε σε μετρητά στην κατηγορουμένη, στις αρχές Φεβρουαρίου 2007 το ποσό των 3.000 ευρώ, την 3-7-2007 το ποσό των 5.000 ευρώ, καθώς και την 14-3-2008 το ποσό των 20.000 ευρώ και μάλιστα το τελευταίο αφού το έλαβε προηγουμένως δυνάμει καταναλωτικού δανείου από την τράπεζα «MILLENNIUM BANK», (οι εγκαλούντες δεν προσκομίζουν σχετικά έγγραφα περί συνάψεως του επικαλούμενου καταναλωτικού δανείου από την τράπεζα «MILLENNIUM BANK»). Το ίδιο ισχύει και για τον ισχυρισμό της δεύτερης εγκαλούσας, περί παραδόσεως προς την κατηγορουμένη κατά τον προαναφερθέντα χρόνο (14-3-2008) ποσού 20.000 ευρώ σε μετρητά, προερχόμενα από άτοκο δάνειο που έλαβε η δεύτερη εγκαλούσα από συγγενικό της πρόσωπο, (το οποίο δεν κατονομάζει), αλλά και για τον ισχυρισμό των εγκαλούντων ότι, εκτός των ανωτέρω ποσών, παρέδωσαν σταδιακά προς την κατηγορουμένη, κατά το χρονικό διάστημα από 26-9-2007 έως 24-12-2008 το συνολικό ποσό των 29.650 ευρώ και ειδικότερα, την 26-9-2007 ποσό 5.000 ευρώ, την 20-11-2007 ποσό 1.200 ευρώ, την 23-11-2007 ποσό 2.150 ευρώ, την 3-12-2008 ποσό 4.000 ευρώ, την 10-12-2008 ποσό 4.000 ευρώ, την 14-12-2008 ποσό 4.000 ευρώ, την 16-12-2008 ποσό 4.500 ευρώ και την 24-12-2008 ποσό 4.800 ευρώ, η στιγμή που - κατά τους ισχυρισμούς των ιδίων - ήδη από το καλοκαίρι του έτους 2008, διαπίστωσαν ότι καμία διαβεβαίωση της κατηγορουμένης δεν επαληθεύτηκε και οι σχέσεις τους είχαν καταστεί πλέον εντελώς τυπικές. Ακόμα όμως και στην υποθετική περίπτωση που ήθελε θεωρηθεί ότι οι επικαλούμενες από τους εγκαλούντες καταβολές προς την κατηγορουμένη τυγχάνουν αληθείς, ουδόλως αποδεικνύονται οι ειδικότερες μεταξύ τους συμφωνίες δυνάμει των οποίων αυτές διενεργήθηκαν. Από το υπάρχον μάλιστα στη δικογραφία αντίγραφο της αναλυτικής

χρηματιστηριακής καρτέλας της δεύτερης εγκαλούσας, Μ.Λ., προκύπτει ότι, ποσό 5.000 ευρώ κατατέθηκε την 3-7-2007 στην «ALPHA BANK», στον κωδικό ..... αυτής, προκειμένου να επενδυθεί στο χρηματιστήριο, γεγονός που αντιφάσκει με τους ισχυρισμούς της δεύτερης εγκαλούσας ότι ουδέποτε κατατέθηκε κάποιο ποσό στον δικό της χρηματιστηριακό κωδικό. Οι ισχυρισμοί των εγκαλούντων δεν ενισχύονται ούτε από τις καταθέσεις των προτεινομένων από αυτούς μαρτύρων, καθόσον οι τελευταίοι δεν έχουν προσωπική αντίληψη των γεγονότων και των ειδικότερων συμφωνιών μεταξύ των εγκαλούντων και της κατηγορουμένης, αλλά τις όποιες πληροφορίες από την διαφορά των προαναφερθέντων προσώπων τις αντλούν από τους εγκαλούντες, (βλ. τις από 29-9-2009 δύο εκθέσεις ένορκης εξέτασης των μαρτύρων, Θ.Λ. και Ι.Λ.).

Από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι η κατηγορουμένη δεν προέβη στις επικαλούμενες από τους εγκαλούντες παραστάσεις ψευδών γεγονότων ως αληθινών, η μη επαλήθευση δε των τυχόν γενομένων εκ μέρους της κατηγορουμένης προς τους εγκαλούντες υποσχέσεων περί απολαβής από το χρηματιστήριο υψηλών κερδών, ή η τυχόν αθέτηση άλλων υποσχέσεων της, αφορώντων την προσήκουσα εκπλήρωση των συναφθέντων μεταξύ αυτής και των εγκαλούντων συμβάσεων δανείου, (ακόμα και στην υποθετική περίπτωση που ήθελε θεωρηθεί ότι η κατηγορουμένη είχε ειλημμένη την απόφαση να μην προβεί σε ολοσχερή εξόφληση τους), ως αναγόμενων στο προσεχές ή απώτερο μέλλον, δεν συνιστούν «γεγονότα» με την έννοια που απαιτεί ο νόμος για τη στοιχειοθέτηση του αδικήματος της απάτης, για τους λόγους που εκτίθενται στη μείζονα σκέψη της παρούσας.

Συνακόλουθα, δεν προκύπτουν σε βάρος της κατηγορουμένης επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή της στο ακροατήριο για την πράξη της απάτης κατ' εξακολούθηση, από την οποία η ζημία που προξενήθηκε υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 73.000 ευρώ, για την οποία κατηγορείται και για το λόγο αυτό θα πρέπει το Συμβούλιό σας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 309 παρ. 1, εδ. α' και 310 παρ. 1, εδ. α' ΚΠΔ να αποφανθεί ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία σε βάρος της για την πράξη αυτή.

Περίπτωση επιβολής των δικαστικών εξόδων σε βάρος των εγκαλούντων δεν υφίσταται, διότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 585 παρ. 1 ΚΠΔ, όπως αυτό ισχύει σήμερα, αφού δεν προέκυψε ότι αυτοί υπέβαλαν την κρινόμενη έγκληση από δόλο ή βαριά αμέλεια.

ΠΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΠΡΟΤΕΙΝΩ

ΝΑ ΜΗ ΓΙΝΕΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ κατά της Α.Κ. του Ι., κατοίκου Θεσ/νίκης, για απάτη κατ' εξακολούθηση, με συνολικό όφελος και αντίστοιχη προκληθείσα ζημία άνω των 73.000 ευρώ, (άρθρα 98 και 386 παρ. 1, 3, περ. β' του ΠΚ), πράξεις που φέρονται ότι τελέσθηκαν από αυτήν στη Θεσσαλονίκη, κατά το χρονικό διάστημα από το Σεπτέμβριο του έτους 2006 έως το Δεκέμβριο του έτους 2008, σε βάρος των εγκαλούντων: 1. Α.Τ. του Β. και 2. Μ.Λ. του Ι., κατοίκων αμφοτέρων ..... Θεσ/νίκης.

Θεσσαλονίκη 28 Νοεμβρίου 2011

Η Εισαγγελέας

Ευφημία Τσιράκογλου

Αντεισαγγελέας Πλημμελειοδικών»

Την πρόταση της αυτή η Αντεισαγγελέας την ανέπτυξε προφορικά και ύστερα αποχώρησε.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σε βάρος της κατηγορουμένης Α.Κ. του Ι., κατοίκου Θεσσαλονίκης, ασκήθηκε ποινική δίωξη για την πράξη της απάτης κατ' εξακολούθηση με συνολικό όφελος και συνολική ζημία άνω των 73.000,00 ευρώ για τον (άρθρ.98, 386§§1,3 περ.β' Π.Κ.), κατόπιν της από 23-7-2009 εγκλήσεως των Α.Τ. του Β. και Μ.Λ. του Ι. κατοίκων ..... Θεσσαλονίκης και διενεργήθηκε κυρία ανάκριση από τον Ανακριτή του 3^{ου} Τακτικού Τμήματος Πλημμελειοδικών Θεσσαλονίκης, η οποία και περατώθηκε νόμιμα, με την απολογία της κατηγορουμένης στην οποία δεν επιβλήθηκαν περιοριστικοί όροι και της γνωστοποιήθηκε το πέρας της κυρίας ανάκρισης νομότυπα (αρθρ. 308§4 ΚΠΔ). Κατόπιν τούτου, νόμιμα εισάγεται η σχηματισθείσα δικογραφία ενώπιον αυτού του Συμβουλίου (αρθρ. 138§2β' και 308§1 ΚΠΔ), με την υπ' αριθμ. (743)

ΕΓ 16-11/82/28-11-2011 πρόταση του αρμόδιου Εισαγγελέα.

Από το αποδεικτικό υλικό που συγκεντρώθηκε κατά την κύρια ανάκριση και συγκεκριμένα από τις καταθέσεις των εξετασθέντων μαρτύρων, από όλα τα έγγραφα που υπάρχουν στη δικογραφία, προέκυψαν -κατά την κρίση του παρόντος Συμβουλίου- τα πραγματικά περιστατικά που εκτίθενται αναλυτικά και αιτιολογημένα στην εισαγγελική πρόταση, στις ορθές και νόμιμες σκέψεις της οποίας και το Συμβούλιο αναφέρεται κατά τα λοιπά, προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων [βλ. ΟΛΑΠ 1227/1979 ΠοινΧρ Λ'. 253 (Συμβ)ΑΠ 1762/06 ΝοΒ 2006. 134, (Συμβ)ΑΠ 597/95 ΠοινΧρ ΜΕ. 935, (Συμβ)ΑΠ 1199/90 ΠοινΧρ ΜΑ 5091. Βάσει αυτών, δεν υφίστανται καθόλου ενδείξεις ενοχής για την παραπομπή στο ακροατήριο της ως άνω; κατηγορουμένης για την πράξη της απάτης κατ' εξακολούθηση με συνολικό όφελος και συνολική ζημία άνω των 73.000,00 ευρώ, που της αποδίδεται. Επομένως πρέπει να μην γίνει κατηγορία εναντίον της για την ανωτέρω διωκόμενη πράξη, σύμφωνα με τις διατάξεις των αρθρ. 309§1 περ. α¹ και 310§1 εδ. α' ΚΠΔ. Τέλος τα δικαστικά έξοδα της ποινικής διαδικασίας θα πρέπει να επιβληθούν σε βάρος του Δημοσίου, καθόσον η έγκληση δεν προέκυψε ότι υποβλήθηκε από δόλο ή βαρεία αμέλεια των εγκαλούντων.

ΠΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Έχοντας υπ' όψιν και τις διατάξεις των αρθρ. 309§1 περ. α' και 310§1 εδ. α' ΚΠΔ

ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ να μην γίνει κατηγορία κατά της κατηγορουμένης Α.Κ. του Ι., κατοίκου Θεσσαλονίκης, για την πράξη της απάτης κατ' εξακολούθηση με συνολικό όφελος και συνολική ζημία άνω των 73.000,00 ευρώ, πράξη που φέρεται ότι τελέστηκε από αυτήν στη Θεσσαλονίκη κατά το χρονικό διάστημα από το μήνα Σεπτέμβριο του έτους 2006 έως και το μήνα Δεκέμβριο του έτους 2008 σε βάρος των εγκαλούντων Α.Τ. του Β. και Μ.Λ. του Ι. κατοίκων ..... Θεσσαλονίκης.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗΚΕ και ΕΓΙΝΕ στη Θεσσαλονίκη στις 5 Ιανουαρίου 2012 και ΕΚΔΟΘΗΚΕ στον ίδιο τόπο στις 6/4/2012.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ